

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Art. 3. Vtrum solus Sacerdos obligetur sigillo Confessionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

DVBIVM.

An ea peccata, quae quis confitetur sine proposito emendationis, cadant sub sigillum confessionis?

10
Si penitens nolit absolui.

Si velit ab solui, sed non abstinere.

Respondeo & Dico Primò: Si ille non accedat animo consequendi absolutionem virtute Clauium, sed solum animo decipiendi Confessarium, vel pertrahendi in suam sententiam, vel petendi consilij, non cadunt eius peccata sub obligationem huius secreti. Est communis DD.

Dico Secundò: Si bono animo accedat ut se Clauibus subijciat, & absolutionem consequatur, etiamsi nolit abstinere, cadunt tamen eius peccata sub sigillum confessionis. Est communior sententia Doctorum. vide Nauarrum Capitulo, *Sacerdos*, num. 120. & sequentibus, ubi plurimos pro hac sententia citat contra Panormitanum, Ancharanum, & quosdam alios Canonistas: & contra Alexandrum Halensem, Angelum, & Siluestrum, qui tenent peccatum quod committendum est, posse reuelari; id est, quando Penitens habet firmum propositum committendi peccatum, quod confitetur.

Probatur nostra sententia: Quia, ut confessionis secretum obliget, non requiritur, ut confessio sit valida: sic enim latissima ianua pateret Sacerdotibus reuelandæ confessionis; sed sufficit, ut penitens bona fide confiteatur, seque subijciat Clauibus Ecclesiae, ut ab illo absoluaatur, quamuis fateatur se ita ad illud impelli, ut non possit abstinere. Sic enim interdum faciunt peccatores, qui necessitate quadam sibi videntur ad peccatum impelli, & dolent, rogantque Deum, ut ignoscat. Vide plura apud Nauarrum.

ARTICVLVS III.

Vtrum solus sacerdos obligetur sigillo Confessionis?

11
Praeter confessorem varij obligantur sigillo.

1. Malignè auscultantes.

2. Fornicatio audientes.

3. Interpretes

12
4. Is cui confessio nefarie aperuit.

Respondeo: Non solus Sacerdos, sed etiam omnes alij, qui norunt peccata confessa ex ipsa confessione, obligantur sigillo confessionis. Ratio est: quia quatenus solum ex confessione innotescunt, eatenus sunt sacro illo sigillo obfignata, ita ut sine sacrilegio non possint aperiri. Confirmatur: quia res ad quemcumque transit, cum suo onere transit. patet in hypotheca: sed peccata cognita in confessione habent illud onus: ergo.

Vnde sequitur Primò: Teneri eum, qui malignè auscultauit confidentem.

Sequitur Secundò, Etiam eum, qui casu & sine culpa audiuit: ut recitè Nauar. cap. 8. Enchiridij: quod est contra Dom. Soto. Ratio est: quia iste non nouit nisi ex confessione, & res cum suo onere transit.

Sequitur Tertio, Etiam interpretem, quo penitens utitur in confitendo; ut omnes docent praeter Sotum: sed est eadem ratio.

Sequitur Quarto: Etiam eum, cui confessio à Sacerdote nefarie fuit patefacta; ut communiter docent Doctores: quod est contra Medinam qu. 46. Ratio est: quia hic non nouit, nisi ex confessione. Cum enim Sacerdos reuelans non sciat, nisi ex confessione, censetur etiam is, cui inique reue-

latur contra penitentis voluntatem, tantummodo ex confessione scire. Hinc si iudex à Sacerdote sigilli violatore audiisset hunc commississe homicidium, non posset villo modo ex hac cognitione contra reum procedere. Imò si aliquem condemnasset ad mortem contra iuramentum testibus, deberet illud absolueri, ubi intelligeret totam accusationem vel delationem ex confessione reuelata ortam esse. Quae est communis sententia Doctorum. Vide Sotum dist. 18. q. 4. a. 5. sub finem.

Secus verò est, si concessu penitentis Sacerdos illi dixisset: tunc enim ille non teneretur sigillo confessionis; & in hoc casu sententia Medinae vera est. Ratio est: quia hoc perinde est, ac si ipse penitens dixisset illi tertio extra confessionem. Nec obstat quòd penitens concesserit solum hac conditione reuelari peccatum illi tertio, ut ille eodem iure teneretur peccatum sic reuelatum silentio comprimere: quia non potest penitens imponere obligationem sigilli confessionis, ubi ex natura rei non est. Non enim ex conuentione aut voluntate partium pendet hæc obligatio, sed ex natura rei. Vnde etiam Doctor, quem penitens consulit vel permissu penitentis Confessarius, non teneretur sigillo confessionis, etsi Nauarrus & quidam alij contrarium sentiant. Neque valet hic ratio Nauarri, *Res transit cum suo onere*: quia ille Doctor non accipit cognitionem peccati, uti confessione signatur, sed ut per penitentem extra confessionem patefacti. Nam cum Sacerdos refert illud ex consensu penitentis, perinde censetur, ac si ipse penitens extra confessionem referret.

Non tamen confessarius vel doctor.

Sequitur Quintò: Teneri hoc sigillo eum, qui se gerit tanquam Sacerdotem, cum non sit, & sic audit confessiones. Ita Paludanus, Sotus, Gabriel dist. 21. & Adrianus qu. vltimà de Confessione. Ratio est: quia peccatum illi innotescit ex confessione, quæ ex vera & prudenti intentione penitentis est sacramentalis, & ordinatur ad absolutionem potestate Clauium impetrandam. Nec refert, quòd decipiatur circa personam, cui confitetur: nam est solum deceptio facti, quæ facile in prudentissimum cadere potest, nec impedit quòd minus sit vera & prudens intentio Sacramenti; quare confessio illa debet censi sacramentalis.

Suppositiuius confessor.

Sequitur Sextò: Non teneri hoc sigillo Laicum, cui aliquis in extrema necessitate confitetur, quidquid dicat Nauarrus cap. 8. num. 7. & quidam alij. Ita sentit Sotus, dist. 18. q. 3. art. 5. & insinuat D. Thomas hic in Corpore. Ratio est: quia confessio, quæ illi fit, non est sacramentalis; non enim ordinatur ad sacramentalem absolutionem. Quòd si penitens adeo sit rudis, ut putet eam esse verè sacramentalem, fallitur aperte in iure diuino; & perinde est ac si putaret etiam esse Sacramentum, dum se aperit Doctori ad habendum consilium.

13
Non tenetur laicus cui ut laico confiteris.

ARTICVLVS IV.

Vtrum ex consensu penitentis possit Sacerdos aperire, quae audiuit in Confessione?

Quidam putant non posse, nisi penitens extra confessionem rursus narret peccatum. Ita Scotus, Durandus, Gabriel, & Maior dist. 21.

14
Quidam negant.

Yyy ij

Scd